

॥ २८ ॥ निर्यायनिर्गत्य अवस्थाप्य आश्वास्य आनर्त्तानां द्वारकावासिनां ॥ २९ ॥ ३० ॥ धनुर्भुजविनिर्मुक्तैः धनुषः भुजेन कौटिल्येन अत्याकर्षणेन निर्मुक्तैः भुजकौटिल्येतुदादिः ॥ ३१ ॥ नश्यति आशुमरिष्यति वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वेतिलद् ॥ ३२ ॥ धिष्ठितं अधिष्ठितं धिषावचनप्रागल्भ्येन स्थितमिति वा ॥ ३३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ३४ ॥

ततो व्याकुलितं सर्वद्वारकावासितद्वलं ॥ दृष्ट्वा शास्त्रं महाबाहो सौभस्थं नृपते तदा ॥ २८ ॥ ततो निर्याय कौरव्य अवस्थाप्य च तद्वलं ॥ आनर्त्तानां महाराज प्रद्युम्नो वाक्यमब्रवीत् ॥ २९ ॥ सर्वे भवंतस्तिष्ठंतु सर्वे पश्यंतु मां युधि ॥ निवारयंतं संग्रामे बलात्सौभं सराजकं ॥ ३० ॥ अयं सौभपतेः सेनामायसैर्भुजगैरिव ॥ धनुर्भुजविनिर्मुक्तैर्नाशायाम्यद्यादवाः ॥ ३१ ॥ आश्वसध्वं न भीः कार्यासौभराडघनश्च्यति ॥ मया भिपन्नो दुष्टात्मा ससौभो विनशिष्यति ॥ ३२ ॥ एवं ब्रुवति सहष्टप्रद्युम्ने पांडुनंदन ॥ धिष्ठितं तद्वलं वीरयुधे च यथासुखं ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्यानो षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ३४ ॥

वासुदेव उवाच ॥ ३४ ॥ एवमुक्त्वा रौक्मिणे योयादवान् भरतर्षभ ॥ दंशितैर्हरिभिर्युक्तरथमास्थाय कांचनं ॥ १ ॥ उच्छ्रित्य मकरं केतुं व्यात्ताननमिवांतकं ॥ उत्पतद्भिरिवाकाशं तैर्हयैरन्वयात्परान् ॥ २ ॥ विक्षिपन्नादयं श्वापि धनुः श्रेष्ठं महाबलैः ॥ तूणखड्गधरः शूरो बद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ ३ ॥ सविद्युच्छुरितं चापं विहरन् वैतलात्तलं ॥ मोहयामास दैतेयान्सर्वान्सौभनिवासिनः ॥ ४ ॥ तस्य विक्षिपतश्चापं संदधानस्य चासकृत् ॥ नांतरं ददृशे कश्चिन्निघ्नतः शान्नवानुरणे ॥ ५ ॥ मुखस्य वर्णो न विकल्पते स्य चेत्तु श्वगात्राणि न चापितस्य ॥ सिंहोन्नतं चाप्यभिगंजतो स्य शुश्राव लोकोद्भुतवीर्यमग्न्यं ॥ ६ ॥ जले च रः कांचनयष्टिं संस्थो व्यात्ताननः सर्वतिमिप्रमाथी ॥ वित्रासयनराजतिवाहमुख्ये शास्त्रस्य सेनाप्रमुखे ध्वजाग्र्यः ॥ ७ ॥ ततस्तूर्णं विनिष्पत्य प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः ॥ शास्त्रमेवाभिदुद्राव विधित्सुः कलहं नृप ॥ ८ ॥ अभियानंतु वीरेण प्रद्युम्नेन महारणे ॥ नामर्षयत संक्रुद्धः शाल्वः कुरुकुलोद्बह ॥ ९ ॥ सरोषमदमत्तो वैकामगादव रुध्य च ॥ प्रद्युम्नं योधयामास शाल्वः परपुंरंजयः ॥ १० ॥ तयोः सुतुमुलं युद्धं शाल्ववृष्णिप्रवीरयोः ॥ समेता ददृशुर्लोकवलिवासवयोरिव ॥ ११ ॥ तस्य माया मयो वीरयोर्हमपरिष्कृतः ॥ सपताकः सध्वजश्च सानुकर्षः सतूणवान् ॥ १२ ॥ सतं रथवरं श्रीमान् समारुध्य किल प्रभो ॥ मुमोच बाणान् कौरव्यप्रद्युम्नाय महाबलः ॥ १३ ॥

एवमुक्तेति

हरिभिः अश्वैः ॥ १ ॥ अन्वयात् उपगतः ॥ २ ॥

विक्षिपन् परान् धिक्कुर्वन् महाबलैः हयैः ॥ ३ ॥ समानं विद्युच्छुरितेन विद्युत्कंपनेनेति सविद्युच्छुरितं तलात्तलं सव्यापसव्यहस्तत

लपरिवर्त्तेन ॥ ४ ॥ विक्षिपतः कर्षतः ॥ ५ ॥ विकल्पते भिष्यते ॥ ६ ॥ जले चरः मीनः तिमिर्मीनः बाहूमुख्ये रथश्रेष्ठे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥

सा नुकर्षः रथाधस्थकांष्ठं अनुकषः सः रथः तूणवान् ॥ १२ ॥ १३ ॥